Nummer 2 - 2016

HInT

Historisch
Institutioneel
Tijdschrift

Survival of the fittest

Ook:
• Prijspuzzel! • Casper Kirkels •
• De koffieautomaten • McKay •
• Het Feuilleton • De ToCo en *R.U.R.* • Studeren in Ierland •

HInTroductie

Beste lezer,

Voor je ligt een HInT dat een aantal bijzondere eindes in dit collegejaar markeert. Zo vormt dit HInT de allerlaatste reguliere editie van dit jaar, mijn laatste editie in de hoedanigheid van hoofdredacteur. Dennis Lodewijk zal de positie van hoofdredacteur van mij gaan overnemen in het aankomend collegejaar: na het HInTro is hij onze nieuwe *primus inter pares*. Dit zijn de gebruikelijke eindes, maar er is nog meer! Zo zal het HInT volgend jaar een ware metamorfose ondergaan: het tijdschrift gaat groeien. Dit is het resultaat van een ontwikkeling die gedurende dit gehele collegejaar in de redactie heeft plaatsgevonden, waaraan veel redactieleden hebben meegewerkt. Zelf had ik de eer om als gevolg hiervan lid van de maand te mogen zijn, maar deze eer geldt natuurlijk ook voor de gehele redactie, zonder wie dit allemaal nooit gebeurd was. Ik wil ze bij dezen dan ook bedanken voor hun harde werk het afgelopen jaar. Wij staan te popelen om het HInT nieuwe stijl met jullie te delen! Vanaf het HInTro zal het resultaat van dit werk zichtbaar zijn. Dit HInT markeert daarnaast ook het einde van de jarenlange samenwerking tussen de huidige drukker – Ton Geurts van Bookbuilders.nl – en de GSV. Graag wil ik hem namens de redactie via deze weg nogmaals bedanken voor het werk dat hij voor de vereniging heeft uitgevoerd.

Het thema voor dit HInT is met al deze eindes niet ongelukkig uitgekozen. De redactie heeft zich voor dit HInT beziggehouden met thema 'overleven' en de evolutionaire ontwikkelingen die bij dit werkwoord horen. *Survival of the fittest* is het thema waar dit HInT omheen is gebouwd. De echo van deze beladen term is terug te vinden in het Feuilleton – waarvan het verhaal ook eindigt in deze editie – en diverse artikelen. Zo hebben wij voor het HInTerview een aantal duivelse dilemma's voorgelegd aan een groot fan van overlevers: Casper Kirkels. Ook worden er een aantal historische verhalen – denk aan het ledenweekend van de GSV en de winter op Nova Zembla – nader bekeken. Tevens gaan we kijken wie van jullie onze prijspuzzel gaat winnen, waarvoor we dankzij sponsoring van uitgeverij Vantilt twee exemplaren van *Rotterdam Frontstad* van Gerard Groeneveld mogen uitreiken. Een brief aan Charles Darwin kon aan deze editie niet ontbreken en ook voor degenen die *overleving van de best aangepaste* verafschuwen is er nog genoeg te vinden in dit HInT.

Namens de redactie wens ik je veel leesplezier!

Willem Tielen, hoofdredacteur

Colofon

Jaargang 32, Nummer 2,
Het Historisch Institutioneel Tijdschrift (HInT) is het periodiek van GSV Excalibur.

Redactieadres
Erasmusplein 1
kamer 1.60a/7.02
6525 HT Nijmegen
hintredactie@gmail.com

Oplage: 300
ISSN: 0923-9375
© GSV Excalibur 2016

Redactie
Afra de Mars, Darinka Thijs, Debbie Nijssen, Dennis Lodewijk, Emma Hooghwinkel, Femke Ament, Fons Meijer, Joost Snaterse, Laura Cleven, Sanne Dijksterhuis, Sanne van den Dries, Simone Both, Rowan Fleuren, Willem Tielen

Eindredactie
Sanne van den Dries, Dennis Lodewijk, Willem Tielen

Lay-out
Willem Tielen

Hoofdredacteur
Willem Tielen

Voorpagina
Darinka Thijs

In dit HInT

HInTroductie	2
Het reilen en zeilen der GSV Excalibur	4
HInTerview met Casper Kirkels	5
Feuilleton - deel 4: Ontknoping I	7
Recensie	10
Prijspuzzel: Rotterdam Frontstad!	12
Hoe overleef ik het ledenweekend der GSV?	15
Survival of the Fittest voor studenten	16
Column	18
Studenten in het wild	19
Het Behouden huis	21
Grenzeloos Studeren: Ierland	22
Lieve...	24
Top 10	25
De Toneelcommissie speelt *R.U.R.* - deel 2	27
Feuilleton - deel 4: Ontknoping II	28
Het Gezegde	31
Poster *R.U.R.*	32

Zelf schrijven voor het HInT? Dat kan! stuur een mailtje naar:
hintredactie@gmail.com

Het reilen en zeilen der GSV Excalibur

Door Jeroen Brinkman

In deze editie van het HInT is aan mij de eer van het verspreiden van de GSV-propaganda toebedeeld. Wat is er de afgelopen tijd nu allemaal gebeurd? Wat zijn de roddels? Wat was leuk? Waar werd om gelachen? Voor de laatste vraag is mijn perspectief in ieder geval niet representatief: ik lach om de meeste GSV-gebeurtenissen. Niet alleen vanwege de humor, ook omdat ik iedereen gewoon erg graag mag.

In januari begon de maand knallend. Knallend, aangezien Hebben champagne had meegenomen naar de eerste bestuursvergadering. Dat knalt. Daarna werd het rustiger. Onze leden zaten aan de tentamens, die door menig GSV'er goed zijn gemaakt.

Toen de concentratieboog niet langer gespannen kon zijn, brak februari aan. Wat was het een maand! Vol nieuwe energie werden de nieuwe activiteiten vormgegeven. Een hoogtepunt was de halfjaarlijkse ALV. Hier is het Huishoudelijk Reglement weer opgepoetst en toonde zelfs de plaatselijke woningbouwvereniging interesse in de GSV, ook al was dit slechts van korte duur. Als feestelijke afsluiter was de SGN-dag een culminatie van blijheid, waarop het leek alsof heel Nederland geschiedenis heeft gestudeerd.

Dat is niet zo.

Maart roert zijn staart, ook bij de GSV. Zij begon namelijk met een explosief potje voetbal. Alle emoties van de collegediscussies kwamen eruit! Binnen no-time sneuvelde de eerste student. Was het een voorteken? In ieder geval hebben de docenten gewonnen. De staart roerde zich halverwege de maand, want een week later was het opletten geblazen bij het GSV-congres over Rusland. Een uitstekend staaltje van organisatie, sprekers waren van heinde en verre ingevlogen. Er liep zelfs een orthodoxe priester rond waarmee je gratis op de foto mocht.

April doet wat hij wil. Daarom gingen we lekker op ledenweekend. Met 30 GSV'ers een weekend in een scoutinggebouw klinkt misschien als een nachtmerrie *pur sang*. In de bus was het ijs echter al gebroken en kwamen we niet meer bij van het lachen. Als je er niet bij was: dit kun je navragen bij de deelnemers. Er was levend Stratego, een ruilspel en een mooie barbecue, maar bovenal een gigantische hoeveelheid bier. Dit zorgde voor vreugde.

Dan was er nog de Batavierenrace. Een zware bevalling, maar wat een mooi kind! We zijn op een gedeelde 110e plaats geëindigd. De *rankings* hebben uitgewezen dat wij hier op de Faculteit der Letteren flink mee mogen opscheppen. Het is de hoogste score.

Er is ook enorm geroddeld over het nieuwe bestuur, waar ik persoonlijk wel van heb genoten. Volgens menig GSV'er moest het dit jaar eens anders. Hier heeft het bestuur werk van gemaakt. Op de Bestuursinteresselunch hebben zich een vijftiental mensen laten zien. Kennelijk vinden mensen het leuk wat we doen. Beste geïnteresseerden, veel succes!

Tot slot richt ik mijn blik voorwaarts. Volgens de agenda op de website komen er een hoop leuke activiteiten aan. Zelf kan ik niet wachten om de gezelligheid weer in te duiken. Komen jullie ook?

Jeroen Brinkman, Bestuurslid Intern

‘Mensen hebben behoefte aan vastigheid en zekerheid’

Het HInTerview over *survival of the fittest* en meer met Casper Kirkels

Door Darinka Thijs en Willem Tielen

Een docent aan de Nijmeegse Geschiedenisopleiding die bekend staat grote bewondering te hebben voor typische overlevers – Kuifje en Joop den Uyl – is Casper Kirkels. De survival the fittest-mentaliteit dringt echter steeds dieper door in deze samenleving. Wij vroegen ons af hoe Kirkels deze totalitaire wedstrijdmentaliteit ziet en wij legden hem tevens enkele morele dilemma’s voor.

Eerst legden we Kirkels een aantal morele dilemma’s voor. Zo gaven we hem de keuze om een cursus Geschiedfilosofie of Geesteswetenschappen en Samenleving te geven. ‘Dit is een dilemma, want het zijn allebei hele leuken vakken.’ Geesteswetenschappen en Samenleving ziet hij als een heel persoonlijk vak, omdat het studenten en de docent aanspoort over zichzelf en hun rol in de maatschappij na te denken, terwijl Geschiedfilosofie voor een geweldige paradigmawisseling bij de student zorgt. ‘Dat feiten constructies zijn, ik kan me helemaal herinneren dat ik toen ik als student dat vak volgde alles compleet relativeerde. Iedereen heeft zijn eigen constructie en waarheid, maar als je dat doortrekt dan kun je niet leven. Deze twee vakken zijn misschien wel de meest aparte vakken die je kunt geven.’ Een minder groot dilemma bleek de keuze tussen ontdekken wie het Feuilleton heeft geschreven, of alle roddels van de afdeling kennen. ‘Over het algemeen zijn promovendi welbekend met de roddels van de afdeling; de Feuilleton-auteurs leren kennen zou ik echt een uitdaging vinden.’ Hij vertelt over de vele vermoedens onder docenten en diverse sluwe methodes zoals het vergelijken van schrijfstijlen. Niemand heeft het echter tot dusverre weten te achterhalen (red. haha).

Een vraag over zijn helden, Kuifje en Den Uyl, kan natuurlijk ook niet ontbreken. We vroegen met wie van de twee hij een wereldreis zou willen maken. ‘Den Uyl zou blijven doorpraten, dus dan krijg je geen rust. Ik zou het niet met Den Uyl overleven, we zouden al pratend tegen een klip aanlopen of op een onbewoond eiland uitkomen en verhongeren omdat we maar blijven discussiëren.’ Kuifje vindt hij toch wat praktischer: ‘Kuifje is iets inventiever.’ In de kwestie van een gevecht tussen deze twee helden, is het dilemma toch wat groter. ‘Den Uyl is een voorbeeld van een man die het wel zou redden als je het hebt over *survival of the fittest*. Hij is een politiek overlever. Kuifje wint altijd, maar hij is fictie.’ Uiteindelijk besluit hij dat het een enorme uitputtingsslag zou worden. ‘Uiteindelijk zouden al hun secondanten en schildknapen het hebben opgegeven. Je hebt dan zo’n eindgevecht waarbij Kuifje en Den Uyl in zo’n half afgevallen harnas naar elkaar toe strompelen en elkaar dan de genadeslag geven: het zou gelijkspel worden, want het zijn allebei doordouwers.’

Van een onschuldige vraag over het docentenvoetbalteam wordt het hem menens: hij zet een

kritisch betoog in over de politiek en de *survival of the fittest*-mentaliteit. 'Cruijf is een van mijn helden, net als Messi. Zeker Cruijf voetbalde tot op hoge leeftijd, maar altijd al hij over het veld liep dan zag je plezier, dan was het net een jongetje. Het spontane en ongekunstelde, dat maakt die voetballers zo bijzonder denk ik. Dat inspireert andere mensen dan ook om hun best te doen dus als aanvoerder is enthousiasmeren het belangrijkste.' Over het wedstrijdaspect in de samenleving voelt hij alleen maar afkeer. 'Als je het gevoel hebt dat je hebt gefaald in het leven, dat je niet meekomt in de flexibilisering en globalisering, dan krijg je tegenwoordig het gevoel dat dit aan jezelf te wijten is. De zwakkeren in de samenleving hoeven we zogenaamd niet meer mee te trekken. De verbinding, het idee dat wij in Nederland een gemeenschap vormen, wordt daarmee heel sterk ondergraven en dit is funest.'

Hierna wordt het persoonlijk. 'VVD'ers hebben het idee dat er sprake is van een volwaardige kansengelijkheid; het maakt echter nog steeds uit in welk milieu je opgroeit, hoeveel geld je ouders hebben. Je hebt uiteraard een eigen verantwoordelijkheid, maar de VVD heeft het idee dat de hele samenleving gelijk is en als je het niet redt dat je dit aan jezelf te wijten hebt. Dat is een akelige gedachte.' De overheid moet volgens hem voorwaarden creëren om gelukkig te kunnen worden. 'De VVD, maar ook D66, verliezen uit het oog dat hiervoor een bepaalde materiële zekerheid vereist is. Mensen die dit niet hebben vallen uiteindelijk ten prooi aan Wilders, die vervolgens de autochtone en allochtone zwakkeren tegen elkaar uitspeelt. 'Om terug te komen op Den Uyl. De belangrijkste reden dat ik hem zo aansprekend vind is dat hij het vertrouwen van de mensen in de politiek en overheid als schepper van gelijkheid en zekerheid zo belangrijk vond. Als mensen cynisch worden, dan ondermijnt dat op den duur de maatschappelijke cohesie.' Hij begrijpt wel waarom mensen niet aan de ander denken als dit nadelig is voor henzelf. Om die reden hecht hij veel belang aan onze gemeenschap. 'Een van de redenen waarom ik dat voetbal belangrijk vind, is vanwege de geschiedenisgemeenschap; wij zijn samen met studenten een gemeenschap en daarvan is de voetbalwedstrijd een klein symbool die voor gemeenschapszin staat.' Dit wordt volgens hem dan ook steeds belangrijker, aangezien dit vanuit de politiek ondergraven wordt. 'Mensen moeten zich dit realiseren: het thuisgevoel is zeer belangrijk. Mensen hebben behoefte aan vastigheid en zekerheid.'

Net als wij allemaal probeert Kirkels in dit politiek klimaat te overleven. In hoeverre ziet hij zichzelf dan als een doorzetter? 'Als je ergens aan begint, moet je het ook afmaken. Dat ben je aan jezelf verplicht.' Ziet hij dit ook terug in zijn eigen carrière? 'Ik ben al wel zes jaar aan mijn proefschrift bezig, maar ik heb nooit het idee gehad dat ik niet meer geïnteresseerd was.' Vervolgens kwam hij *en passant* nog met goede raad: 'Grote onderzoeken kunnen psychologisch best zwaar zijn, je moet je daar niet door laten verlammen. In het begin heb je als promovendus het gevoel dat je zeeën van tijd hebt. Het is heel leuk om onderzoek te doen, maar eigenlijk ben je onbewust bezig om het schrijven uit te stellen; je maakt het dan groter dan dat het is.' Zodra er wat op papier staat, verdwijnt die verlamming volgens Kirkels echter. 'Op een gegeven moment ben je dan op een derde en dan denk je dat je ook al wat hebt. Zonder dat je het door hebt, zit je dan al op tweederde. Het lijkt dan makkelijker te gaan. Je hebt dan het idee dat het afkomt. Formeel ben ik op een punt dat de basis staat. Dat mag ook wel na zes jaar.'

Feuilleton - Professor Paeter en de verbazingwekkende verdwijning van de voorzitter

4. De ongelofelijke ontknoping I

Door Lancelot en Percival

In deze aflevering wordt Greet de Groot-Denneleboom, die al geruime tijd zoek was, eindelijk opgeduikeld, ontlopen de daders hun gepaste straf niet, en eindigt er weer een spannend verdwijningsmysterie.

'Sapristi!' vloekte professor Paeter, terwijl zijn Volvo over de Waalbrug scheurde. Een klein kwartier geleden stond hij nog bij Wilhelm von Mercy, in de veronderstelling dat hij achter de verdwijning van Greet de Groot-Denneleboom zat. Hij had hem immers op het verkeerde been gezet door te beweren dat Cornelis van Raaf, de praeses van HSV Camelot, het meesterbrein achter de verdwijning van de Afdelingsvoorzitter was. 'Meesterbrein, mijn reet,' schamperde Paeter, 'ze zijn nog te stom om een deuk in een pakje boter te slaan.' Toen hij echter oog in oog met Von Mercy stond, klaar om hem in de boeien te slaan, zei de hoofddocent het volgende: 'Het antwoord ligt al die tijd al onder je neus: wie hebben *jetzt wirklich* redenen om Greet te verdwijnen lassen (werden)?' Toen wist Paeter het: hij moest terug naar waar het allemaal begon.

Terwijl een hippe Tiëstomix van Gregoriaans gezang uit zijn boxen knalde, draaide de emeritusprofessor het raampje open om de sigarettenrook eruit te laten. Al die stress, Jezus mina, dit was alweer de vierde slof deze maand. Misschien moest hij binnenkort maar eens stoppen, hij werd natuurlijk al oud. Hij genoot van zijn peukje, toen hij ineens gestommel op de achterbank hoorde. Paeter keek in zijn achteruitkijkspiegel en zag een bebaarde, ietwat magere veertiger in een te groot roze overhemd.

'Wie ben jij, in 's hemelsnaam!' stamelde Paeter. Hij kon zich niet herinneren dat hij deze bijrijder in zijn auto had toegelaten.

'U kent mij wel, professor Paeter.' Warempel: die hoge tenor, die zangerige stem, dat kon maar

één iemand zijn:

'Galius? Maar… wat doe *jij* hier? Waarom heb je een baard? Je bent zo dun!' De ooit zo vrolijke oudheidpromovendus zag er nu afgetakeld, oververmoeid en onverzorgd uit. Alle levensvreugde was uit zijn ogen verdwenen.

'Dat is een lang verhaal, professor. Toen Gerda verdween – oh god, dat is nu al maanden geleden – wist ik niet meer wat ik met mezelf aan moest. Ik raakte in een slomp, kreeg geen letter meer op papier, en verscheen niet meer op college. Ik werd ontslagen, ik kon de hypotheek niet meer betalen. Mijn vrouw is bij haar zus gaan logeren, maar ik had niemand. Nu woon ik al enkele weken in uw auto, bij gebrek aan beter.'

'Wat zeg je…'

'Oh professor, het gaat zo slecht met me. Greet was mijn steun, mijn toeverlaat, mijn muze…' Hij begon hevig te snikken, 'soms weet ik niet eens meer hoe haar stem klonk!' Nu was er geen houden meer aan en het gesnik werd geblèr. 'Gree-éé-eet!' Paeter wist zich even lastig een houding te geven.

'Maar Galius, jongen,' zei hij. 'Ik weet waar Greet is!' Galius stopte abrupt met huilen en keek Paeter vol ongeloof aan. 'Allememagies! Wat zeg je me nou?'

'Als ik alles goed heb uitgedacht, weet ik tot op de vierkante meter af waar ze zit. Op naar het Openlucht Museum!'

~

Met resolute passen stapte Paeter door het park van het museum en Galius hobbelde driftig achter hem aan.

'Het lag al die tijd al onder m'n neus!' exclameerde Paeter. Galius wist niet precies waar hij het over had, maar had alle aandacht voor de boomlange professor. 'Op de dag van Greets verdwijning was er één plaats die wel erg in trek was bij bepaalde collegae, en dat is hier!' Driftig gebaarde Paeter naar de paar plaggenhutten waar ze inmiddels waren aanbeland. Doelbewust stapte hij op de middelste hut af en met een ferme zwaai gooide Paeter de deur open. Helaas, de plaggenhut was leeg.

'Maar professor, er is hier helemaal niemand.' De moed zakte Galius alweer bijna in de schoenen.

'Ze moet hier toch ergens zijn!' riep Paeter uit. De adrenaline was hem ondertussen naar het hoofd gestegen, en hij stond denkbeeldige shagjes te draaien. 'Op welke plek zou je Greet nu echt verwachten!?'

'Het riool natuurlijk!' dacht Galius hardop, 'Als er één bouwwerk is waar Greet verstand van heeft, dan is het wel het riool!' Galius begon met zijn blote handen direct een gat in de grond te graven, tot Paeter hem fijntjes op de nabijgelegen putdeksel wees. De twee mannen tilden de zware deksel op en tuurden in het donkere gat.

'Gre-éé-et! Hallo!? Gre-éé-et!?' riepen de mannen in koor. Ze hoorden echter enkel de echo van hun wanhopige geroep. 'Ik ben bang dat we toch af zullen moeten dalen,' zei Galius vertwijfeld. Paeter was hem voor, en duwde de afgeslankte promovendus al richting het wankele trapje. Op dat moment hoorden ze een dof gestommel onderuit de diepe gang komen.

'Hallo? Wie is daar?'

En warempel, Paeter en Galius zagen een ietwat rood afgelopen hoofd onderaan de put verschijnen: het was Greet!

'Eindelijk, iemand die me komt helpen! Paeter en Galius, wat fijn dat jullie er zijn! M'n voorraad bolletjes met kaas is al dagen op. Kunnen jullie me uit deze benarde positie bevrijden?' sprak Greet de Groot-Denneleboom.

'Maar natuurlijk Greet, ik kom eraan!' zei Galius, terwijl hij al aan de afdaling was begonnen.

Enkele momenten daarna stonden ze alle drie aan de rand van de put naar beneden te kijken. Greet zag er vermoeid uit, maar had geen last van al te grote ongemakken.

'Wie heeft je dit toch aangedaan Greet!?', stamelde Galius beduusd.

'Nee!' onderbrak Paeter hem, 'We hebben geen seconde te verliezen hier, we moeten direct terug naar de universiteit voor het te laat is!'

Wil je weten hoe het feuilleton afloopt? Lees dan snel verder op bladzijde 28 van dit HInT.

Recensie

Hoe overleef ik een koffieverslaving aan de Letteren-faculteit?

Door Willem Tielen

Iedere enthousiaste koffiedrinker op de campus kent het wel: de behoefte aan koffie. Op een gegeven moment merk je dat je bijdragen aan de werkgroep niet meer optimaal zijn en dat je dingen mist. Of dat de docent, die enthousiast zijn hoorcollege staat te geven, niet meer goed te volgen is (dit kan natuurlijk ook andere redenen hebben). Misschien voel je bij dat alles ook nog een lichte koppijn: dan weet je dat het tijd is om een shot cafeïne te gaan halen bij een van de vele faciliteiten die het Erasmusgebouw en het Collegezalencomplex rijk is. In deze recensie zullen we kort de koffievloeiende apparaten van de eerdergenoemde gebouwen bespreken en een oordeel hierover vellen.

De Refter

De Refter is een makkelijke optie als je tussen de colleges door tijd hebt om te snacken en koffie te drinken. De koffie hier vloeit uit automaten, in de winkel zelf staat een eenvoudige koffiemachine van Douwe Egberts. Deze machine spuwt op zich prima koffie uit voor de prijs die je betaalt (60 eurocent per kopje), maar het is allemaal wel heel basic. Het grote voordeel van koffie halen in de Refter is dat er een ruim assortiment aan eten wordt aangeboden, dus kun je meteen lunchen of dineren. Beoordeling:☆☆

Het Cultuurcafé

In het Cultuurcafé wordt iets luxere (lees: grotere hoeveelheden per eenheid) koffie aangeboden dan in de Refter, maar de kwaliteit is hetzelfde. Daarbij draagt de sfeer bij aan een goede koffie-ervaring en is de overstap naar een alcoholische versnapering hier snel gemaakt. Beoordeling ☆☆☆

DE Coffee-kitchen automaten

De automaten van DE, die sinds dit collegejaar op de campus verspreid staan, zijn een absolute verbetering voor het aanbod van luxe koffie op de campus. Je kunt in deze automaten voor allerlei exotische smaken kiezen, kiezen van welke blend je koffie is gemaakt, de hoeveelheid in je beker bepalen en zelfs een extra shot espresso toevoegen aan je koffie! Deze automaten zullen de echte verslaafden onder ons bekoren, met sterke koffie in grote hoeveelheden. Het is alleen jammer dat de prijs zo hoog is en dat je

uitsluitend contactloos kan betalen. Om dit laatste op te lossen is er ook een humanoïde variant van deze machines te vinden op de eerste verdieping van de UB. Beoordeling: ☆☆☆☆

MAAS-koffieautomaten

De MAAS-koffieautomaten zijn te vinden bij de collegezalen en op de eerste en tweede verdieping van de Erasmustoren. Bij de test van het HInT heeft de automaat twee keer geld afgeschreven via contactloos betalen, zonder koffie te leveren. Ook neemt de automaat muntgeld aan, maar dat moet je er wel precies in gooien, anders krijg je het terug. Als de automaat eenmaal je geld heeft aangenomen, moet je om je gewilde bakkie troost te selecteren zo hard op de display rammen dat medestudenten om je heen schrikken van je agressiviteit. Als dit eenmaal is gelukt, ontstaat er nog meer tumult door de herrie die de automaat maakt en de lichtshow die je daarbij krijgt. Dit laatste is overigens positief: je krijgt door het groene licht echt het idee dat je *moet gaan* voor je koffie. Daarna volgt er een deceptie: eerst verbrand je je tong en vervolgens vraag je je af: 'is dit wel koffie?' Er zit net genoeg cafeïne in de koffie om je hersenen vijf minuten eraan te kunnen laten wennen, waarna je weer een nieuwe kop nodig hebt. De MAAS-koffieautomaten zijn dus één grote teleurstelling. Beoordeling: ☆

De koffiehoek op de vijftiende verdieping

De koffiehoek van de FTR-faculteit, gelegen op de vijftiende verdieping, is een pareltje: hier wordt gewone filterkoffie geschonken door een enthousiaste vrijwilliger voor vijftig cent per mok, inclusief koekje. Ze hebben ook een strippenkaart: voor vijf euro krijg je elf koppen koffie mee. Daarnaast is er de mogelijkheid om rustig de krant te lezen, te filosoferen over levensvragen met experts en is er nog het fenomenale uitzicht over de westkant van Nijmegen. Beoordeling: ☆☆☆☆

Kruiswoordpuzzel
Rotterdam Frontstad

Door Sanne van den Dries

Lieve lezers, voor deze editie van het HInT hebben wij bij Uitgeverij Vantilt twee prachtige exemplaren van het pas verschenen boek Rotterdam frontstad weten te regelen! 'Aan de hand van nieuwe bronnen en tientallen nooit gepubliceerde foto's en documenten vertelt Gerard Groeneveld het verhaal hoe de oorlog naar de Maasstad kwam. Rotterdam frontstad beschrijft een indringende geschiedenis waarin de persoonlijke verhalen de boventoon voeren: van Nederlandse en Duitse soldaten, maar vooral ook van de tussen het geweld gevangen burgers.' Nu heb jij de kans om dit boek te winnen! Vul de puzzel in en stuur het antwoord op naar hintredactie@gmail.com t.a.v. 'Prijsvraag Rotterdam frontstad', we geven twee exemplaren weg aan de lezers die het juiste antwoord hebben doorgestuurd!

1. Wie heeft oorspronkelijk de term *survival of the fittest* bedacht?
2. Waar werd de capitulatie van Nederland aan Duitsland op 15 mei getekend?
3. Hoe heet het schip waarmee Charles Darwin zijn beroemde reis maakte?
4. Wie was de burgermeester van Rotterdam ten tijde van het bombardement van 1940?
5. Rotterdam probeerde zich nog te verdedigen door een torpedoboot in te zetten, welke naam droeg deze boot? (Tip: Een van onze geschiedenisdocenten draagt dezelfde naam!)
6. Wat is de naam van de eilandengroep waarvan Darwin de natuur heeft bestudeerd?
7. Wie was de oprichter en leider van de NSB?
8. In welke stad is er in een museum een speciaal 'Darwin Centre' gemaakt?

Disclaimer: deelnemers aan de prijspuzzel dienen lid te zijn van GSV Excalibur. De redactie van het HInT is uitgesloten van deelname. De uiterste datum van indiening is 24 mei 2016. De prijswinnaars zullen bekend worden gemaakt op 25 mei 2016. Over de uitslag kan niet worden gecorrespondeerd.

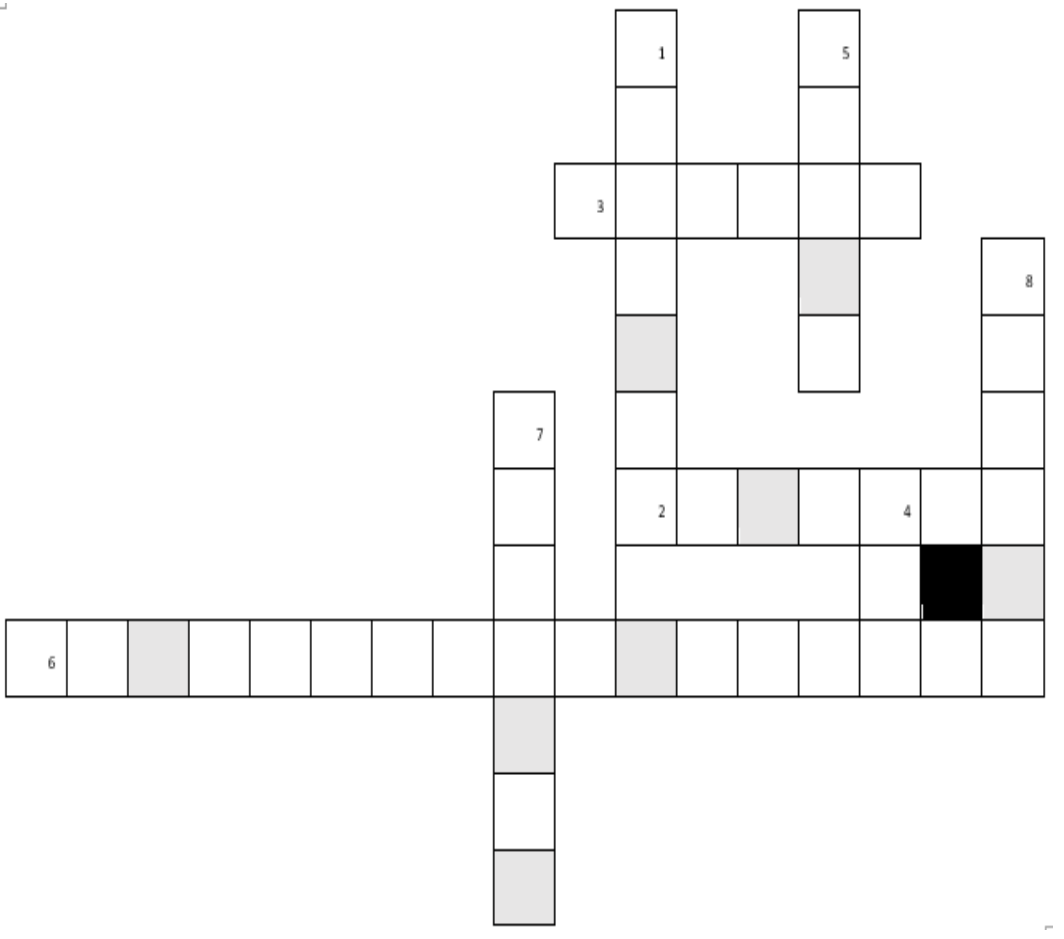
1
5
3
8
7
2
4
6

Deze prijspuzzel wordt mogelijk gemaakt door:

De mooiste geschiedenisboeken vind je bij Vantilt

€19,95

Clio's stiefzusters
Verledenverbeeldingen voorbij de geschiedwetenschap

€24,50

Duivelskwartier
1595: heksen, heren en de dood in het vuur

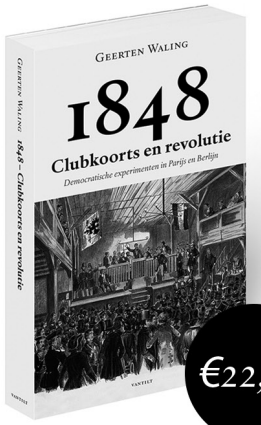

€22,50

1848 - Clubkoorts en revolutie
Democratische experimenten in Parijs en Berlijn

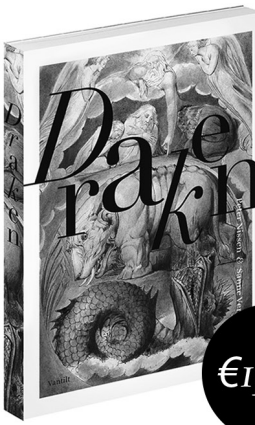

€19,95

Draken
Beesten van verbeelding

Uitgeverij Vantilt

Hoe overleef ik...
Het ledenweekend der GSV?

Door Rowan Fleuren

In het weekend van 8 tot en met 10 april stortte een deel van de leden der GSV zich in het avontuur, onder de noemer van het Ledenweekend. De groep verzamelde zich op vrijdagavond om de lange, zware en bovenal vermoeiende tocht naar het Midden-Limburgse platteland te ondernemen. Bestemming: Helden.

Vol goede moed stapte men in de Veolia-trein – de Rode Verschrikking – die vanuit Nijmegen naar Venlo rijdt. De reis verliep voorspoedig: slechts een enkeling zag zijn academische intenties verstoord worden tijdens de rumoerige reis. Eenmaal in Venlo aangekomen stapte de dappere groep GSV'ers over op een lijnbus die hen dieper het Limburgse land in bracht.

Dit was de aftrap van een cultuuruitwisseling tussen de Nijmeegse historici in spe en de lokale bevolking. In de bus vonden vele onderlinge conversaties plaats. Eenmaal aangekomen bij de bushalte volgde een korte wandeling naar de plaatselijke blokhut van Jong Nederland, die dit weekend als onderkomen zou gaan dienen. Daar werd er eerst voor de primaire levensbehoeften gezorgd: het claimen van een slaapplek en het nuttigen van een welverdiend biertje.

Voorafgaand aan de eerste activiteit vond er een korte rondleiding plaats door de blokhut. Vervolgens kwam er een krachtmeting waarbij de leden in twee groepen werden verdeeld voor het spel *Levend Stratego*. Tot diep in de schemer renden de GSV'ers enthousiast door de bossen, in een poging de winst binnen te slepen. Na afloop van deze krachtmeting werd *Weerwolven van Wakkerdam* gespeeld, een spel als doel om te overleven. Tot in de vroege uurtjes was het levendig in de blokhut.

Op zaterdagochtend werd er in het heerlijke ochtendzonnetje genoten van een welverdiend ontbijtje. Na het ontbijt was er een rustmomentje: iedereen kon op eigen initiatief een spelletje spelen, van de zon genieten of bijkomen van de voorgaande avond. Toen iedereen weer op kracht was gekomen, werden er zes teams gevormd die de rest van de dag tegen elkaar gingen strijden. Allereerst werd een verzamelspel, voetbal en een eierloopwedstrijd gespeeld om op te warmen voor het hoofdevenement: het ruilspel.

Bij het ruilspel werden de GSV'ers eropuit gestuurd om te onderhandelen met de lokale bevolking, om met een zo luxe mogelijk object terug te komen. De winnende groep wist uiteindelijk meerdere prijzen mee te nemen, te weten een dennenboom, een televisie en een geluidloze film die uitsluitend voor volwassenen bestemd is. De rest van de zaterdag werden de laatstgenoemde twee prijzen trots tentoongesteld in de blokhut. De dennenboom diende 's avonds als brandstof voor het kampvuur. Ter afsluiting van de dag was er een barbecue, waarna de leden elkaar academisch uitdaagden in een quiz. Uiteraard werd er daarna nog tot in de vroege uurtjes gezellig samengezeten.

Op zondag moesten de leden weer terug naar de harde realiteit: de blokhut moest gepoetst worden en de slaapzakken opgerold. Een kleine groep was de nacht goed doorgekomen en was op tijd opgestaan om de voetbalwedstrijd op het aangrenzende veld te aanschouwen. De terugreis verliep verder zonder veel problemen: al moest op Station Venlo wel een keer de maag geleegd worden door een ongelukkig individu. Desgevraagd vatte een van de deelnemers het weekend samen met een mooi citaat: '*Iedereen was brak, oftewel: het was een succes.*'

Survival of the Fittest voor studenten

Van Bierbuik-slof naar Sixpack-hottie

Door Emma Hooghwinkel en Laura Cleven

Ben jij een van de gelukkige geborenen van de *baby bust* en denk jij dat jij het voorrecht hebt om Geschiedenis te studeren in Nijmegen? Schone schijn! Studenten bevinden zich vaker dan ze denken in levensgevaarlijke situaties. Hoe kom je bijvoorbeeld thuis na een avondje stappen als je jas gestolen is uit de Fuik zonder kou te vatten? Wat doe je als je vrolijk uit de kroeg komt zonder gezelschap, en op die vertrouwde plek waar je huissleutel altijd op je wacht er alleen een kauwgompapiertje achter is gebleven? Naast onderdak is voeding een belangrijke levensbehoefte. Wat te doen als je bankrekening leeg is en de stufi of lening nog twee dagen op zich laat wachten? Hoe kun je de literatuur voor de werkcolleges hierbij gebruiken? In dit stuk vertellen wij hoe jullie deze geweldige, weliswaar gevaarlijke studentenstad levend kunnen verlaten mét een diploma op zak.

Hoe overleef ik het nachtleven?

Wij kennen allemaal de eerste levensbehoefte van de gemiddelde geschiedenisstudent: dat is onderdeel uitmaken van het uitgaansleven in Nijmegen, én bier! Al op de eerste dag van de introweek wordt de eerstejaarsstudent hiermee geconfronteerd. Het bier vloeit rijkelijk en je bent je intro-ouders en broertjes/zusjes binnen de kortste keren alweer kwijt. Het besef dat je nu echt op eigen voeten staat volgt dan snel. Het is mogelijk dat je vergeten bent om een slaapplek te regelen of dat je pinpas kwijt is waardoor je geen bier meer kunt kopen. Wat een ramp!

Dit fenomeen is niet alleen bekend onder de naïeve eerstejaars; het kan zelfs de meest doorgewinterde student overkomen. De truc is volgens ons om zo snel mogelijk contact te zoeken met medestudenten. Dit kan natuurlijk door allerlei traditionele en studentikoze openingszinnen te gebruiken. Wij kennen allemaal de openingszin: 'Ik ben mijn telefoonnummer kwijt, mag ik die van jou?' en meerdere vulgaire versies daarvan. Met: 'Hee zijn jouw ouders terroristen? - jij bent namelijk écht de bom' moet je tegenwoordig wel een beetje uitkijken. Maar wist jij dat *McKay* ook een echte *eye-opener* kan zijn voor openingszinnen? Men kan met dit Amerikaanse meesterwerk héél veel indruk maken. Historische feitjes zoals: 'Wist jij dat Karel de Grote een piepstem had?' laten kroonjuwelen wel een toontje hoger rinkelen. Men kan ook indruk maken met een gedicht uit de *Ilias* of een zeer mooi beeld schetsen van de *g*eile Griekse *g*oden. Hiervoor heb je natuurlijk wél de juiste uitspraak nodig… en dit is waar nog eens *McKay*

in beeld komt: bijvoorbeeld voor de juiste uitspraak van Achilles op z'n Amerikaans (*uh-KIHL-eez*).

Stel nou dat deze openingszinnen niet werken, dan kun je nog altijd ergens anders overnachten in Nijmegen. De wereldstad biedt niet alleen een geweldig overkapt terrein onder de Waalbrug maar ook een knusse camping midden op het Keizer Karel Plein! Wellicht is de Febo ook een uitstekende noodoplossing voor jou. Bij het brandende frietvet en het vrolijke gekraak van de snackbakjes zal jou tijdens het doezelen geen roddel ontgaan. Bijkomend voordeel is dat je hier tot het ochtendgloren kunt blijven liggen.

Survivallen op je studentenkamer!

Het belangrijkste op de studentenkamer is dat je jouw eigen kamer creëert. Het maakt écht niet uit of je jouw buurman weer eens hoort klaarkomen of dat de pannen met tomatensaus tot aan het plafond gestapeld staan: op jouw vijf vierkante meter ben jij de *caesar*! Ga daarom eerst de IKEA plunderen zodat gezelligheid en Scandinavische sfeer zéker niet ontbreken. Schaf géén koelkast aan als je van plan bent om af te vallen. Schaf wél een koelkast aan als je niet wilt dat je eten bederft: dat zou namelijk zonde zijn. Het bed is ook een thema, want ja, tijdens je studententijd zal jij niet de enige zijn die de kuilen van jouw matras zal onderzoeken. Maar hier duikt alweer een dilemma op: moet het een simpel (tweepersoons)bed zijn of toch liever de multifunctionele bedbank? Je moet bij die laatste optie wel even bedenken dat - als je een geweldige avond hebt gehad en die ene *chick* of *dude* niet van je af te slaan is - je wel even, voor die wilde vrijpartij, met de 'IKEA bijsluiter' alle uitklapbare posities van het toestel moet uitproberen om erachter te komen hoe je maximaal plezier kunt beleven. Nog een laatste tip: essentieel is, als je niet veel geld hebt, om er dan voor te zorgen dat die scharrel vaker over de vloer/matras komt en zijn eigen ontbijtje regelt of gewoon altijd voor het ontbijt weg gaat, dat bespaart weer een paar euro. (Bespaar *niet* op anticonceptiemiddelen!)

Het klinkt allemaal best eng, maar dat is het niet : neem de boekenkast! Onze stoïcijnse vriend zal alle boeken voor je bewaken die je in de loop van tijd zal meenemen en bewaren, mogelijk ooit eens openen. Als je dan na al die jaren gaat studeren of samenwonen of opruimen en een dikke laag stof van de boeken afblaast dan zal *McKay* zonder twijfel ook weer tevoorschijn komen…

Survivallen met John P. McKay

Veel geschiedenisstudenten vinden het een ramp om als ware trekschuiten het boek van *McKay* elke dag op en neer te slepen naar de uni. Zij vergeten echter dat *McKay* op allerlei andere manieren van pas kan komen als survivalmateriaal. Niet alleen is het een mooi alternatief voor aanmaakblokjes voor de barbecue, het dient ook als uitstekend anti-inbraaksysteem! Mocht je stufi al op zijn of mocht je niet veel geld ter beschikking hebben, neem dan onze wijze raad aan en gebruik hem als deurstopper voor in huis of als informatief WC-papier. Hij is ook prachtig als nachtkastje bij de nieuwe voorjaarscollectie van de IKEA en Leenbakker. Heb jij ongelofelijke zin in *jeu de boules*? Schroom dan niet om die dikkerd door de achtertuin te lanceren (geheel op eigen risico en die van de buren)! Ga je gezellig picknicken in het Kronenburgerpark? *McKay* dient als een fantastische (tweepersoons)dinertafel of als zacht onderzitje. Niet alleen thuis maar ook in de collegezaal kan het boek van pas komen. Nu denken jullie zeker als literatuur, maar dan vergis je je! Het is een uitstekend voetenbankje, mochten de collegestoelen te hoog zijn voor jullie korte beentjes.

Column
Onderwijs in de genen?!

Door Sanne van den Dries

Een aantal maanden geleden ging ik mijn hersens eens goed pijnigen over wat ik nu toch na mijn studie wilde gaan doen. Natuurlijk heb ik nog even. Volgend jaar ga ik de mastervariant Actuele Geschiedenis volgen, dus dat geeft mij nog minimaal anderhalf jaar de tijd om erover na te denken. Toch zal deze anderhalf jaar snel voorbijgaan en dus ging ik nog eens goed nadenken over mijn opties. Eigenlijk lag de oplossing dichterbij dan ik dacht.

Ik kom uit een onderwijsgezin. Hoewel mijn vader momenteel niet meer in het onderwijs actief is, heeft hij toch ruim twintig jaar voor de klas gestaan in het basisonderwijs. Mijn moeder is nu nog lerares van groep vier op een basisschool in Tilburg. Ik ben dus opgegroeid met twee ouders die het dagelijks hadden over het onderwijs; lessen maken, kennis overbrengen, moeilijke leerlingen, nog moeilijkere ouders en collega's met een hele andere manier van lesgeven. Mijn broer en ik (hij is drie jaar ouder) hebben het onderwijs altijd ver van ons afgegooid. We wilden toch niet hetzelfde gaan doen als onze ouders! Mijn broer heeft altijd hard geroepen dat hij nooit het onderwijs in zou gaan: 'al die rotkinderen en vervelende ouders.' Maar wat schetste onze verbazing een aantal jaren geleden, hij ging de educatieve minor volgen als onderdeel van zijn bachelor Biomedische Wetenschappen. Zelfs toen ging hij deze minor niet volgen om het onderwijs in te gaan, maar hij wilde gewoon een extra diploma. Na een half jaar voor de klas gestaan te hebben, merkte hij dat dit veel leuker vond dan de rest van zijn studie. Dus na zijn master, overigens geen educatieve master, ging hij aan de slag als biologie docent op zijn stageschool.

Hoewel wij allemaal nog steeds verbaasd zijn dat hij het onderwijs in is gegaan, komt hij in het weekend thuis met de leukste verhalen. Hij geeft les op een vrije middelbare school en dit draagt bij aan de soms unieke verhalen. De afgelopen weken was het onderwerp *survival of the fittest* tijdens zijn biologielessen. Waar wij misschien gewend zijn om dan gewoon een presentatie aan te horen over Charles Darwin, wordt dit op de vrije school toch net iets anders aangepakt. Mijn broer legde een groot zeil neer in de hal en verspreidde daar snoepjes op. De eerste keer mochten ze zo snel mogelijk, zo veel mogelijk snoepjes gaan pakken. Diegene die de minste hadden, vielen af. Daarna gaf hij ze allerlei moeilijkheden erbij, 'mutaties', zoals niet je duimen gebruiken, op één been hinkelen, op je knieën rondkruipen etc. Diegene met de minste snoepjes viel na elke ronde af. Alhoewel de opdracht redelijk wat tijd in beslag nam, waren de leerlingen erg enthousiast en weten ze nu uit eigen ervaringen wat *survival of the fittest* precies inhoudt.

In het weekend hoor ik deze verhalen aan en begin ik me af te vragen of het onderwijs toch ook niet iets voor mij is. Misschien zit het er dan toch in vanuit mijn ouders. Natuurlijk betekent dit niet dat ik daardoor een geweldige docente ga worden, maar ik weet wel dat ik er steeds enthousiaster over word. Kennis overbrengen en leerlingen kunnen enthousiasmeren voor geschiedenis lijkt me geweldig. Daarnaast zou ik dagelijks bezig zijn met wat ik het leukste vind, geschiedenis! Ik houd wel al mijn opties open en wie weet wat ik over een jaar denk, maar voor nu staat de Educatieve Master zeker op de planning voor het schooljaar 2017-2018! Misschien als tip voor iedereen die moeite heeft met de toekomstplannen wat betreft zijn of haar carrière; wie weet ligt de oplossing dichterbij dan dat je denkt.

Studenten in het Wild
Stage bij de PvdA

Door Tom Peters

Met een al sterk door politieke geschiedenis gedomineerde bachelor, was mijn keuze voor de mastervariant 'Politiek en Parlement' geen verrassing. Een jaar lang historische sensaties op doen door me te verdiepen in de Nederlandse parlementaire geschiedenis: het beloofde een fan-tas-tisch jaar te worden. Om niet alleen historische, maar ook praktische sensaties mee te maken, zag ik de stageruimte in het tweede semester als een kans om ervaring op te doen met het hoogste politieke orgaan van Nederland: de Tweede Kamer. Zo werd Nijmegen ingeruild voor Den Haag en werk ik dit half jaar als stagiair beleidsmedewerker mee binnen de Tweede Kamerfractie van de Partij van de Arbeid.

De PvdA-fractie heeft bewust een zeer breed opgezet stagiairsprogramma. In de gehele fractieondersteuning, waar ongeveer honderd man werkzaam zijn, zijn er elk half jaar rond de zeventien stagiairs. Een deel van de groep is, zoals ik, werkzaam als stagiair beleidsmedewerker en de overige stagiairs werken binnen de voorlichtingsafdeling. De GSV is dit jaar goed vertegenwoordigd bij de PvdA-fractie, want naast mij zijn er nog twee stagiairs die voor de kerstvakantie nog braaf in de collegebanken zaten bij onder meer Remieg Aerts: Simon Vriend en Rob Geertsma (red. beiden zeer gewaardeerde oud-redactieleden) werken als stagiair publieksvoorlichter en vormen de schakel tussen de achterban en kiezers enerzijds en de fractie anderzijds. Hun taak is het beantwoorden van vragen (en vooral klaagzangen) via telefoon en e-mail en het doorgeven van deze feedback aan de Kamerleden en beleidsmedewerkers. Daarnaast houden zij ook de koers van andere partijen in de gaten, zodat er goede inschattingen kunnen worden gemaakt van de politieke concurrenten.

Ik werk op de beleidsafdeling binnen het cluster Veiligheid en Justitie & Binnenlandse Zaken, dat bestaat uit een aantal Kamerleden en hun beleidsmedewerkers. Deze medewerkers ondersteunen de parlementariërs met bijvoorbeeld het schrijven van schriftelijke en mondelinge Kamervragen, het uitwerken van de partijvisie op een bepaald onderwerp en soms ook het schrijven van spreekteksten voor debatten of overleggen. Doordat de PvdA-fractie werkt met deze clusters, ben je als medewerker niet gekoppeld aan één Kamerlid, maar heb je een eigen onderwerp dat raakvlakken kan hebben met meerdere Kamerleden. Een belangrijk onderwerp binnen mijn cluster is bijvoorbeeld het vluchtelingen- en asielvraagstuk, waar één beleidsmedewerkster zich mee bezighoudt. Omdat dit vraagstuk momenteel nogal 'hot' is, wordt naast Kamerlid Attje Kuiken (die dit onderwerp normaal gesproken in haar portefeuille heeft) ook fractievoorzitter Diederik Samsom er vaak bij betrokken.

Ik zelf voer binnen dit cluster een onderzoek naar het bevorderen van politieke jongerenparticipatie uit. Samen met de Kamerleden Manon Fokke (Binnenlandse Zaken) en Tanja Jadnanansing (Onderwijs) probeer ik met dit onderzoek een aanzet te geven om de participatie van jongeren in de politiek, zowel binnen als buiten de PvdA, te bevorderen. Naast een literatuur- en praktijkstudie zal ik ook een deskundigenmeeting organiseren, met het uiteindelijke doel om tot een initiatiefnota te komen die ervoor moet zorgen dat politieke jongerenparticipatie hoger op de agenda van de Tweede Kamer komt

te staan. Buiten dit onderzoek, werk ik ook 'gewoon' mee als beleidsmedewerker. Zo schrijf ik af en toe Kamervragen, analyseer ik de antwoorden van ministers op deze vragen en zoek ik (wetenschappelijke) achtergrondinformatie bij bijvoorbeeld nieuwsberichten die binnen het cluster vallen.

Hoewel de weekplanning van de Tweede Kamer nogal kan veranderen door de actualiteiten, valt dat voor stagiairs wel mee. Op maandag begint de week rond een uur of negen met het eerste bakje koffie om de zware ochtend iets draaglijker te maken. 's Maandags zijn er geen plenaire- of commissievergaderingen voor Kamerleden, maar is er wel het clusteroverleg voor alle medewerkers per cluster. Hier wordt onder meer het werk verdeeld en de weekplanning doorgenomen, aan de hand van de debatten die er die week zijn. Vervolgens gaat iedereen aan de slag met het voorbereiden van de debatten die later die week zullen plaatsvinden. Dinsdag start de dag voor de Kamerleden met de fractievergadering, waar je als beleidsmedewerker bij mag zijn wanneer over een van jouw onderwerpen wordt gesproken. Later op de dag vinden de eerste debatten van de week en het welbekende 'vragenuurtje' plaats, waar je met een beetje geluk zo nu en dan de door jou voorbereide vragen aan een van de ministers gesteld hoort worden. De woensdag is de dag van het clusteroverleg, waar alle Kamerleden, beleidsmedewerkers, pers- en publieksvoorlichters per cluster overleggen over de positie en de strategie die de Kamerleden per onderwerp moeten gaan innemen en voeren.

Donderdag is de laatste vergaderdag van de week en daarmee ook de laatste werkdag van de beleidsmedewerkers. Qua werkzaamheden geen bijzondere dag, maar wat de donderdag mooi maakt is de traditionele borrel. Wanneer de klok richting vijf uur tikt, stromen de kantoren langzaam leeg om de terrassen te vullen. Leuk detail is dat op het Plein, dat naast de Tweede Kamer ligt, elke partij zo ongeveer zijn eigen kroeg heeft. Bij de 'domibo' treffen de meeste PvdA-collega's zich bij Café Leopold om het weekend in te luiden; zo ook de meeste stagiaires. Deze borrel maakt de tijdelijke onderbreking van je studententijd iets draaglijker.

Al met al heb ik het perfect naar mijn zin bij deze stage: het is een interessante en unieke werkomgeving in een leuke, veelal jonge, groep collega's. Doordat er ook zo'n grote groep stagiaires is en er dus veel ervaring is met het inpassen van stagiaires, voel je al gauw op je gemak. Daarnaast wordt je erg vrij gelaten en kun je je dus ontplooien op de manier die je zelf wilt. Zo kun je bijvoorbeeld debatten volgen, met Kamerleden mee op werkbezoeken en congressen die in de Tweede Kamer worden georganiseerd bezoeken. Hoewel je dus wel degelijk een specifieke taak hebt, kun je zoveel uit deze stage halen als je zelf wilt. Het is, voor mij, de ideale manier om eens een kijkje in de politieke keuken van ons land te nemen en ervaring op te doen in het politieke werk, zowel binnen als buiten deze partij. Want hoewel je als beleidsmedewerker op de achtergrond functioneert, zit je toch bijzonder dicht bij het politieke vuur.

Het behouden huis

Overleven op de Noordpool

Door Sanne Dijksterhuis en Afra de Mars

Bij allen is het verhaal van Willem Barentsz welbekend. Barentsz was op zoek naar een noordelijke route die hem naar Indië zou brengen, maar hij kwam vast te zitten in het ijs. Op Nova Zembla werd een hut gebouwd, het Behouden Huys, waar moest worden overwinterd. In mei werden er twee boten gebouwd waarmee de zeventien opvarenden terug probeerden te komen naar het vasteland. Twaalf opvarenden overleefden de tocht en werden in Kildin (Rusland) opgepikt door Nederlandse handelsschepen die de bemanning meenamen naar Amsterdam. Maar hoe verliep deze overwintering op de noordpool?

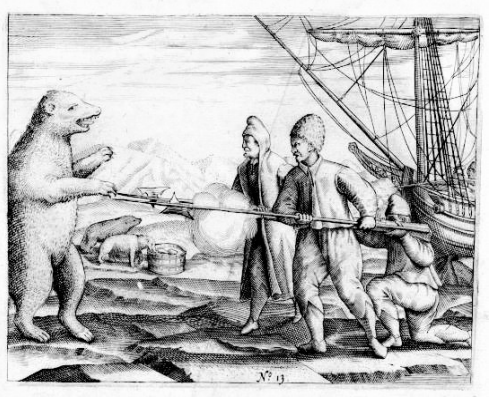

Het Behouden Huys werd gebouwd van het hout dat afkomstig was van een van de twee schepen waarmee werd geprobeerd de alternatieve route naar Indië te vinden. De blokhut die werd gebouwd kun je niet vergelijken met een blokhut die tegenwoordig in een bungalowpark te vinden is. Deze hut was niet opgewassen tegen de extreme kou. Vaak stond het ijs centimeters dik op de muren. Om het nog een beetje gezellig te houden werden feestdagen zoals Kerstmis en Sinterklaas wel gevierd. Dankzij vers vossenvlees konden de zeelieden in leven blijven en werden ziekten voorkomen.

Willem Barentsz, waarschijnlijk de bekendste opvarende, overleefde het avontuur zelf niet. Op de terugtocht overleed hij op zee en kreeg een graf in het ijs. De Barentszzee werd, je raadt het al, naar hem vernoemd. Twee andere bekende historische figuren keerden wel huiswaarts: Jacob van Heemskerck en Gerrit de Veer. Jacob van Heemskerck zou in 1607 sneuvelen in de Slag bij Gibraltar en daarmee een Nederlandse zeeheld worden. Gerrit de Veer heeft de tocht (ook de terugkeer) van dag tot dag beschreven: een verslag dat hij na thuiskomst zou publiceren. Hierin maakte hij ook gewag van een astronomisch verschijnsel (het Nova Zembla-effect) dat pas later verklaard zou worden. Daarnaast spreken ontmoetingen met ijsberen en poolvossen ook nu nog sterk tot de verbeelding.

Wat is er van het Behouden Huys zelf terecht gekomen? In 1871 werden de resten gevonden door een Noorse walvisvaarder en een paar jaar later wist ook een Brit de plek terug te vinden. De vondsten werden verkocht, onder andere aan Nederlandse musea. Later was er bijna niks meer van terug te vinden. Door de extreme vorst werden de voorwerpen beschermd tegen verrotting en oxidatie. Hierdoor waren geschriften en zelfs de kledingstukken niet aangetast. Er kon uitgebreid onderzoek worden gedaan waardoor de woorden van Gerrit de Veer extra kracht werden bijgezet. De verhalen over Willem Barentsz en de overwintering zijn daarom nog steeds bekend en blijven mensen tot op de dag van vandaag fascineren.

Grenzeloos studeren

Ierland

Door Simone Both

What's the craic?! (Iers voor: What's happening? Any fun?) Ik studeer dit jaar een semester in Limerick in Ierland! Ierland is een fantastisch land. Om de week wordt er door de 'International Society' een bustripje georganiseerd, waar bijna alle international studenten op mee gaan. Zo hebben we spectaculaire rotswanden bezocht, ruïnes en een aantal steden, zoals Cork, Killarney en Galway. De natuur is hier echt prachtig en ongerept. Veel plekken doen denken aan Lord of the Rings en Game of Thrones. Op Saint Patrick's Day, de nationale feestdag van Ierland, reden we natuurlijk naar Dublin.

Net als Nijmegen is Limerick een oude stad aan het water. De eerste archeologische resten zijn uit de 2e eeuw en een echte nederzetting vormde zich na de komst van de Vikingen. King John's Castle uit de 12e eeuw ligt aan de rivier Shannon en werd in de zeventiende eeuw meerdere malen belegerd.
De universiteit ligt op zo'n 25 minuten fietsen van het centrum. Met ongeveer 17.000 studenten is deze iets kleiner dan de Radboud Universiteit. Net als in Nijmegen is er een hoofdgebouw dat net een doolhof is. Er is ook een concertzaal en natuurlijk een campuspub, bekend om de 'international nights' op vrijdag waar veel internationale studenten samenkomen voor een dansje en een drankje. De sfeer op de universiteit is informeler dan bij ons. Menig student loopt hier in joggingbroek en professoren vinden het OK als je hen bij de voornaam noemt.

Als geschiedenisstudent hebben de stad en de universiteit je genoeg te bieden. Ik volg drie vakken, waarvan twee over Ierse geschiedenis: Early Modern Ireland' en 'Revolution & Independence'. Ik vind ze allebei erg interessant omdat ik mij in het begin realiseerde dat ik eigenlijk heel weinig wist van Ierse geschiedenis. Toevallig is het dit jaar precies honderd jaar geleden dat de 'Easter Rising' (Paasopstand) plaatsvond: een belangrijke stap op de weg naar Ierse onafhankelijkheid. Een aantal nationalistische groeperingen greep in 1916 naar de wapens en belegerde Dublin. Met een kleine duizend man waren de Ieren kansloos tegen de Britten, die na een zesdaagse guerrillaoorlog, een einde maakten aan de Paasopstand. De Onafhankelijkheidsoorlog en Burgeroorlog volgden snel en vandaag is Ierland nog steeds een politiek en cultureel verdeeld land. Deze spanningen zijn nu nog voelbaar in Belfast, in Noord-Ierland (deel van het Verenigd Koninkrijk), waar ik een tweetal dagen ben geweest in de paasvakantie. Katholieke nationalisten wapperen Ierse vlaggen, terwijl aan de andere kant van de stad Protestanten 'God Save The Queen' zingen. Tijdens werkgroepen merk ik dat sommige studenten het lastig vinden om enigszins objectief te kijken naar de Britten en hen niet steeds te zien als de 'eeuwenlange onderdrukker'. Deze afkeer zit nog heel diep.

Gelukkig zijn de Ieren ontzettend vriendelijke mensen, ook al zijn ze soms lastig te verstaan. Gezelligheid is vooral in de pubs te vinden, waar men burgers eet en Guinness drinkt. Hier wordt ook veel naar sport gekeken. Ik had nog nooit van Hurling of Gaelic Football gehoord, maar dit zijn fantastische sporten om naar te kijken (Youtube!). Ook ben ik met een groep vrienden naar een rugbywedstrijd van de nationale competitie geweest.

Ik kan absoluut iedereen aanraden om een semester in het buitenland door te brengen. Het is in het begin soms moeilijk, omdat je in een nieuw land komt en niemand kent, maar gelukkig was hier alles goed geregeld en werden we allemaal vriendelijk ontvangen. Een fantastische ervaring!

Lieve...
Charles Darwin

Door Dennis Lodewijk

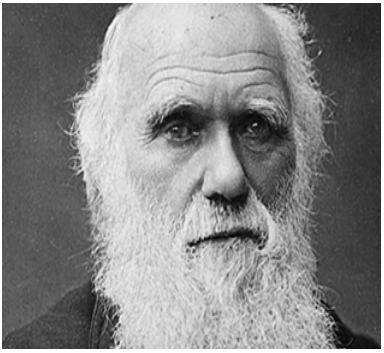

Met de keuze voor 'Survival of the fittest' als thema van dit HInT was het bij de redactie al snel duidelijk dat we aan jou een brief zouden schrijven. Toch zal het voor jou, Charles, minder vanzelfsprekend zijn. Laat het me je kort uitleggen. Het boek *On the Origin of Species*, dat je in 1859 publiceerde, bezorgt je ruim anderhalve eeuw later nog een positie in bijna alle historische overzichtswerken. De evolutieleer wordt in de wondere wereld van de wetenschap op grote schaal geaccepteerd. Het concept van natuurlijke selectie werd en wordt echter breder ingezet dan alleen bij de evolutie van soorten. Zo paste filosoof Herbert Spencer (1820-1903) het toe om de menselijke maatschappij te duiden. Hierbij bedacht hij het begrip *Survival of the fittest*, dat door velen direct aan jou wordt gelieerd.

Dat je de term zelf niet gebruikte maakt het niet minder terecht dat ik je deze brief schrijf. Het misverstand leert ons dat je aan de basis stond van misschien wel een nieuw wereldbeeld. Of beter gezegd: dat wij een nieuw wereldbeeld aan jou toeschrijven. In een tijd dat het ontstaan van soorten door de grote menigte aan God werd toegeschreven, trok jij de wijde wereld in om een en ander met eigen ogen te aanschouwen. Geheel nieuw waren je ideeën niet. Een aantal Franse biologen en zelfs je eigen grootvader stelden al dat de ene soort uit de andere voortkwam. Zij konden dit echter niet bewijzen. Jouw jaloersmakende wereldreis met het schip de Beagle, die je in ongeveer vijf jaar tijd langs Zuid-Amerika, Australië en Afrika leidde, toonde daarentegen onweerlegbaar aan dat organismen zich aanpassen aan de leefomgeving en dat zij die hierin het beste slagen, overleven. In eerste instantie ging het je hierbij alleen om dieren. Pas in 1871 kwam je met de schokkende mededeling dat het evolutieproces ook op de mens van toepassing was. Een gewaagde uitspraak, waarmee je desalniettemin de basis legde voor onze 21e-eeuwse biologische kennis.

De mens als geëvolueerd dier. Met deze ontkenning van de speciale band tussen mens en God maakte je geen vrienden met de Kerk. Achteraf gezien was dit instituut niet eens de grootste vijand van je evolutietheorie. Naar mijn idee waren dit de nationalisten die jouw bevindingen inzetten voor hun twijfelachtige doeleinden. Door sommige historici wordt er zelfs over een 'Darwinistisch nationalisme' gesproken: de opvatting dat landen moesten vechten voor hun plekje onder de zon. Een volk dat zichzelf boven anderen verheven voelt. Het kwam in niets overeen met jouw denkbeelden van de mens als een gezamenlijk soort. Maar toch, als je naam eenmaal verbonden is aan een dubieuze beweging, is het lastig van de slechte reputatie af te komen.

Hoewel de nationalistische rassenleer in onze tijd redelijk de kop in lijkt te zijn gedrukt, moet ik je mededelen dat je evolutietheorie nog altijd niet van kritiek gevrijwaard is. In 2012 pleitte de Sociëteit voor Schoolboek Revisie (STR) er nog voor voorbeelden van evolutie uit schoolboeken in Zuid-Korea te verwijderen. Zij stelden dat jouw bevindingen onderdeel uitmaakten van een 'atheïstisch materialisme' dat voor studenten een 'uitzichtloos' wereldbeeld afschildert. Gelukkig kwamen wetenschappers in actie en wisten zij de revisie tegen te houden. Een kleine overwinning, waar ook in de hemel op geproost mag worden.

Dennis Lodewijk

Top 10
Darwin Awards

Door Debbie Nijssen

Survival of the fittest is een van de bekendste termen als je aan overleven denkt. In zijn boek On the Origin of Species legt Charles Darwin uit dat mensen evolueren en zich aanpassen aan hun leefomgeving. Met dit in het achterhoofd begon de Amerikaanse biologe Wendy Northcutt in 2000 een boek te schrijven over verhalen van mensen die zijn gestorven door hun eigen stommiteiten. Hiermee zouden ze de evolutie hebben geholpen door zichzelf niet voort te planten. Deze verhalen werden al snel een hit en staan ook op haar website www.darwinawards.com. De Darwin Awards worden uitgereikt aan de beste verhalen van het jaar, waarbij de bezoekers van de website beslissen. Om voor deze dubieuze eer in aanmerking te komen, moet er aan bepaalde voorwaarden worden voldaan. Zo moet de genomineerde dood of onvruchtbaar zijn en moet dit komen door eigen handelen. Uit deze verhalen heeft het HInT de tien leukste nominaties opgesteld. Ondanks dat de verhalen vaak grappig zijn, wil de redactie hierbij wel haar medeleven betuigen aan de slachtoffers en nabestaanden.

10. Liftdeuren (Bevestigd door Darwin Awards)
Iedereen kent het wel, je zelfverzekerder voelen als je dronken bent. Een zekere dronken man was wel heel enthousiast en waande zich een superheld. Midden in de nacht slaagde hij erin de liftdeuren van zijn flat te openen. Zijn doel was om via de kabels een verdieping naar beneden te glijden. Helaas verloor hij zijn grip en viel hij zeven verdiepingen naar beneden. Hij was op slag dood. Later zou het liftbedrijf de schuld krijgen van zijn dood omdat de deuren te makkelijk open gingen.

9. Coke Junkie (Onbevestigd)
Het toppunt van sneuheid: Een man probeerde een gratis cola uit de automaat te graaien. Helaas voor hem schoot de machine in de verdediging en de automaat viel bovenop hem. Hij heeft het niet na kunnen vertellen.

8. Verhitte discussie (Bevestigd)
Een man (25) besloot tijdens een schermutseling met zijn wederhelft grof geweld te gebruiken. Hij gooide zijn vrouw (20) over het balkon van hun appartement op acht hoog. De vrouw wist aan enkele boomtakken te blijven hangen en overleefde de val. De man hing echter iets te enthousiast over de reling om de val van zijn vrouw te bekijken. Hij kiepte zelf over de reling en viel uiteindelijk te pletter.

7. Vrije val (Onbevestigd)
Twee mannen hielden een race op de 39ste verdieping van een flat. Een van de mannen, Reginald (29), had zijn bril niet op en kon daardoor niet goed diepte zien. Op het hoogtepunt van de race vloog hij daarom uit de bocht. Hij brak door een raam van de flat en viel 38 verdiepingen naar beneden. De wisseling van de snelheid was zo hoog dat zijn lichaam het niet aan kon. Hij stierf al in de lucht.

6. Attila de Hun (Onbevestigd)
Ook in het verre verleden zijn mensen op een tragikomische wijze gestorven. Nadat hij bijna heel Azië had veroverd, stierf Attila de Hun tijdens zijn huwelijksnacht aan een bloedneus. Hij was te dronken om zijn bloedneus op te merken en verdronk in zijn eigen bloed. Er doen echter ook andere verhalen de

ronde, zo zou hij door een van zijn haremvrouwen zijn vermoord.

5. Midnight Special (Bevestigd)
Niemand houdt ervan om wakker gemaakt te worden door de ringtone van een telefoon. De reactie van Ken Charles Barger (47) was echter nogal heftig. In plaats van zijn telefoon te pakken, pakte hij per ongeluk een geladen wapen. Op het moment dat hij het wapen als een telefoon aan zijn oor hield, ging het af. De man was op slag dood.

4. Verkeerde tijd, verkeerde plaats (Bevestigd)
Niet elke overvaller is goed in zijn werk. Deze crimineel spande wel de kroon. Nadat hij de winkel binnen was gekomen, opende hij het vuur en schoot wild in het rond. Als onervaren overvaller had hij echter niet gekeken wat voor winkel het was. Het bleek een wapenwinkel te zijn waar zowel bewapende medewerkers als politiemensen aanwezig waren. Zoals je kan verwachten in een wapenwinkel openden zowel de politie als de winkelmedewerkers het vuur en schoten hem dood.

3. Orkaan feestje (Bevestigd)
In 1969 koste de orkaan Camille in Amerika aan 143 mensen het leven. Toch nam niet iedereen de orkaan serieus. Twintig van de slachtoffers waren ten tijde van de orkaan namelijk een feestje aan het vieren bij het strand. Ondanks dat ze door verschillende autoriteiten waren gewaarschuwd, gingen ze toch door. Ze waren ervan overtuigd dat het huis sterk genoeg was. Meestal is het een goed teken als bij een feestje het dak eraf gaat, bij dit feest echter niet. Een zeven meter hoge golf verwoestte namelijk het appartement en bijna iedereen kwam om. Slechts enkelen wisten te overleven.

2. Macho mannen (Winnaar 1996)
Enkele Poolse boeren waren wat aan het drinken en daagden elkaar uit voor risicovolle weddenschappen. Eerst sloegen ze elkaar op het hoofd met bevroren knolrapen. Een van de mannen vond dit een beetje laf. Hij besloot dat het een mooie uitdaging was om met een kettingzaag een stuk van zijn voet af te zagen. Krystof Azninski (30) kon niet achterblijven en met de woorden 'Kijk dit dan!' hakte hij per ongeluk zijn eigen hoofd eraf.

1. Dood van Dracula (Onbevestigd)
Een student was verkleed als Dracula tijdens een Halloweenfeestje. Om het nog realistischer te maken, had hij een houten plank aan zijn borst vastgemaakt zodat het zou lijken dat hij door een staak werd gedood. Toen hij echter voor de grap dit stuk hout er met een hamer insloeg, was hij verrast door de scherpte van het hout en dreef hij de staak door zijn hart. Hij schijnt gestorven te zijn met de woorden: 'I really did it!'

De Toneelcommissie speelt R.U.R. - Deel 2

Over een Tsjechische plattelandsjongen met een mening over de wereld

Door Wouter Mrofcynski

4 en 7 juni staan dik omcirkeld op de agenda van iedere rechtgeaarde GSV'er. Deze data oefenen een elektrische aantrekkingskracht uit die de dagen er naartoe steeds korter doet lijken: een verschijnsel dat men vaker ziet bij beslissende momenten in de geschiedenis. Eén evenement, twee dagen, vijf jaar in de maak. De ToneelCommissie brengt in het Kolpinghuis *Rossum's Universal Robots* **over het voetlicht. In het vorige HInT hebben jullie reeds kennis kunnen maken met Karel Čapek, de illustere uitgever, filosoof en toneelschrijver die in 1920** *R.U.R.* **uit zijn pen liet vloeien. In het tweede en laatste deel van dit tweeluik zullen we een tipje van de sluier lichten over de inhoud van dit meesterwerk. De spanningsopbouw van het stuk is echter dusdanig uitgekiend, dat hier niet te veel weggegeven kan worden…**

R.U.R. is gesitueerd in de eerste helft van de twintigste eeuw. Op een eiland in Europa bevindt zich de fabriek waar onder leiding van Harry Domin een levende klasse van werkers wordt geproduceerd. Zij worden door schrijver Karel Čapek 'robot' gedoopt, van het Tsjechische woord voor werk: *robota*. Het idee is dat de mens door gebruik te maken van kunstmatige werkers vrijgemaakt kan worden van het juk van de arbeid. De mooie jonge Helena Glory, dochter van een vooraanstaand zakenman, besluit naar het eiland af te reizen om poolshoogte te nemen over de vervaardiging van 'kunstmatige mensen'. Aan haar hand wordt de kijker meegevoerd in een wonderlijke wereld van robotachtige mensen en menselijke robots. Grenzen lijken te vervagen: wie is uiteindelijk het meest menselijk?

Čapek stelt het demarcatieprobleem van wat het betekent om menselijk te zijn op een briljante manier aan de kaak. Maar de lagen die hij verwerkt heeft in *R.U.R.* gaan verder dan de verhouding tussen mens en robot alleen. Čapeks politieke en filosofische engagement komen op veel momenten naar voren, zonder dat hij de kijker tot conclusies dwingt. Ideeën van denkers als Kant en Hegel verwerkt hij net zo eenvoudig in dit werk als kritiek tegen militarisme en communisme. In *R.U.R.* laat hij het fabrieksmanagement en wetenschappelijk personeel doordraaien in vooruitgangsdenken, de meid in een kramp schieten van apocalyptisch doemdenken en de bouwmeester afglijden in depressie en eenzaamheid: vroeger was alles beter. In deze gekte is Helena het onschuldige middelpunt, het oog van de storm. Als het meisje in Rembrandts *Nachtwacht* vormt zij het kleine en breekbare, maar onmisbare referentiekader in een wereld die uit haar eigen baan lijkt te vliegen. Maar zal zij stand weten te houden?

Op 4 en 7 juni zal de ToCo haar best doen om deze vragen te beantwoorden. Maar de veelzijdigheid van *R.U.R.* zorgt ervoor dat één ding bij voorbaat vaststaat: niemand zal hetzelfde stuk te zien krijgen. Een gezonde dosis spanning, actie en romantiek zorgt er bovendien voor dat niemand zich een moment hoeft te vervelen. De ToCo zal het publiek dit jaar meer dan ooit actief deelgenoot maken van het spel. Zonder te veel los te laten kan ik jullie alvast de volgende oproep meegeven:
'Robots aller landen, verenigt u! Op 4 en 7 juni in het Kolpinghuis!'

Feuilleton - Professor Paeter en de verbazingwekkende verdwijning van de voorzitter

4. De ongelofelijke ontknoping II

Door Lancelot en Percival

De professorale Volvo van Paeter reed met 230 kilometer per uur terug richting Nijmegen. Terwijl Paeter zijn ogen op de weg hield, hield Galius Greet in een stevige houdgreep.

'Ik ben zo blij dat je terug bent,' jammerde hij. 'Ik laat je nooit meer gaan. Nooit meer!' Greet keek ondertussen hoopvol naar Paeter.

'Ik ben blij dat jullie me gevonden hebben, jullie zullen me wel gemist hebben. Nu kan ik eindelijk weer mijn taken oppakken.'

'Sorry, schat,' zei Paeter, terwijl hij eenhandig een sigaret opstak, 'je bent ondertussen vervangen door Jean Chef, de levensloopprofessor.' Om het niet ongemakkelijker te maken, veranderde hij gauw van onderwerp: 'Vertel nu eens, Greet, wat is er precies gebeurd, die dag in het najaar?'

'Och, ik weet het nog als de dag van gisteren,' zei ze. 'We waren met z'n allen naar het Openlucht Museum in Arnhem gegaan, want ik dacht, dat is wel goed voor de groepscohesie op de tiende verdieping. Want weet je, soms heb ik toch het gevoel dat dat niet helemaal…'

'Greet, *to the point*.'

'Excuus. We zouden dus om twaalf uur met z'n allen afspreken bij de plaggenhutten, zodat ik de bolletjes met kaas uit kon delen. Nou, ik was er natuurlijk al een half uur eerder, zodat ik iedereen op kon wachten. Dus ik zat daar te wachten, toen opeens drie promovendi verschenen – ik zou warempel niet meer weten hoe ze heetten – en ze vroegen of ik mee wilde doen met een spelletje verstoppertje. Dat wilde ik wel; ze hadden Dries de Vlaming immers ook al gestrikt, dus ik dacht: waarom niet. YOLO.'

'Gekkerd.' Galius giechelde.

'Dus ik ging me verstoppen en koos voor het riool in één van de plaggenhutten. Deze hebben immers ook mijn wetenschappelijke belangstelling, sinds ik als jonge meid promoveerde bij professor De Guise. Ik klom erin en hield me gedeisd. En toen, opeens, hoorde ik hoe de loodzware putdeksel weer op zijn plek werd gelegd. De rest is geschiedenis.'

'Christus te paard, Christus te paard!' schreeuwde Paeter. 'Gelukkig ben je nu bevrijd en zijn we onderweg naar Nijmegen om de daders in hun kraag te vatten.'

'Maar Paeter,' zei Greet beduusd. 'Ik kan me niet meer herinneren wie het zijn. Ik word ook al een dagje ouder en ben niet meer zo goed met gezichten.'

'Ik wel,' zei Paeter, 'en ik heb jullie allebei nodig om ze allemaal te vinden. Zo gaan we het doen…'

~

Met snelle stappen baande Galius zich een weg door de uitgelaten studenten naar de Universiteitsbibliotheek. De UB was vanwege de tentamenperiode goedgevuld: hij zag allerhande trainingsbroeken, bontkragen en sneakers, die vooral veel Netflix aan het kijken waren. Normaal gesproken zou hij zich hierover opwinden, maar op dit moment had hij belangrijkere zaken aan zijn hoofd. 'Hij moet hier toch ergens zijn?' Vertwijfeld keek Galius rond in de Leeszaal. Ook in de hippe koffiecorner had hij hem al niet gezien. Dan was er nog maar één mogelijkheid over, de Verdieping. Hij hobbelde de trap af, en ja hoor, het was meteen raak. In een ongemakkelijke designstoel zat een jongeman een liberale avondkrant te lezen.

'Kuifje!' schreeuwde Galius uit. De promovendus keek geschrokken op, hij besefte meteen dat hij geen kant meer op kon. Hij was erbij.

~

Greets hakjes tikten driftig over de vloer van de zevende verdieping. Er was maar één persoon bij wie Greet op dit soort crisismomenten te rade kon gaan: secretaresse Sarah. De ijverige secretaresse zat driftig te typen aan haar computer op het STIP en keek enigszins geërgerd op toen Greet haar naam noemde, ze verwachtte waarschijnlijk een of andere student die een domme Osiris-fout had gemaakt. Bij het zien van Greet verscheen er een enorme glimlach op haar gezicht.

'Greet! Je bent terug! Eindelijk!' Sarah veerde op uit haar ergonomisch verantwoorde bureaustoel en vloog Greet om de hals.

'Sorry Sarah! Dit komt later, ik moet eerst iets belangrijks afhandelen. Ik heb je hulp nodig…' Voordat ze haar zin af kon maken, hoorde ze in de verte patriottisch gitaargepingel. 'Laat maar, het probleem is al opgelost!' Greet snelde naar de trap, want tijd om op de lift te wachten had ze niet. Toen ze dichterbij kwam, hoorde ze naast het gitaarspel ook de stem van haar verdachte.

'Hop, Marjanneke, stroop in 't kanneke, laat de poppetjes dansen! Gisteren was er de prins in 't land, en nu die kale Fransen!'
Zonder dat hij het door had, ging Greet de Groot-Denneleboom achter hem staan. 'Lekker valoriserend Krullenbol, die koddige liedjes.'

Krullenbol stopte abrupt met spelen en keek verschrikt op. Ook hij wist dat zijn laatste uur geslagen had.

~

Paeter zat ondertussen aan een goede borrel in het CultuurCafé. Terwijl hij een sip nam van zijn kabouterbiertje, ging zijn mobiel. Het was een sms van Greet: 'kraaienpoot is gepakt' *aan het typen*… 'krullenhoofd bedoel ik' *aan het typen*… 'krullenbol'. Geweldig, dacht Paeter. Ieder moment kon de laatste verdachte het CultuurCafé binnenwandelen. Immers, vaste prik op vrijdag.

Een half uur later was hij er nog steeds niet, aan een tafeltje aan de andere kant van kroeg zag Paeter alleen Willem de Oud zitten. Hij besloot er op af te gaan vroeg op de man af:

'Weet jij waar drs. Pepper is?' Willem de Oud keek geïrriteerd op.

'Sorry hoor, maar ik ben NEC - Vitesse aan het kijken, wil je? En nee, ik weet niet waar drs. Pepper is. Ik heb een kwartier geleden met hem afgesproken, maar hij belde op het laatste moment af. Nu ga ik weer kijken naar de wedstrijd.' Terwijl Willem de Oud zich afwendde, bekroop Paeter een naar gevoel: het zou toch niet dat drs. Pepper gevlucht was? Op dat moment ging weer zijn telefoon. Hij verwachtte een berichtje van Galius of Greet, maar zag iets anders: 'Yo de heer Paeter, komt U effetjes naar de HSV-kamer ? We hebben iets leuks voor U, he he he, goed spulleke.' Hij sms'te zijn compagnons en snelde zich naar E 1.60a.

~

Toen hij in de HSV-kamer aankwam, trof hij daar niet enkel het voltallige bestuur van de vereniging aan – nou ja, voltallig, het mannelijke deel was aanwezig – maar ook Galius, Greet, Kuifje, Krullenbol, en ja hoor: drs. Pepper. De drie promovendi zaten er betrapt bij, terwijl Paeter en zijn collegae triomfantelijk toekeken. De HSV-leden waren vooral dronken.

'Yo professor,' zei Cornelis van Raaf, met in beide handen een blikje Schultenbrau. 'Deze kwamen we tegen bij de fietsenstalling, hij probeerde er vandoor te gaan. Hij gedroeg zich erg verdacht, we vertrouwden het niet helemaal, dus is Hadden er met zijn volle gewicht op gesprongen en hij kon geen

kant meer uit. Wilt u ook een biertje?'

'Nee dank u,' zei de professor beleefd. 'Dit valt me toch mee van jullie: jullie analytisch en empirisch vermogen is toch groter dan verwacht!'

'Huh?' Een der bestuursleden, een wat bedwelmde kleerkast met bierbuik, keek verdwaasd voor zich uit. 'Wasda?'

'Laat de grote mensen maar even praten, Sum Malder,' zei het lange bestuurslid Interne Betrekkingen. 'Een dronken vlieg laat je ook niet vliegen, hahaha!'

'Bakkes, Jeroom!' Sum gooide zijn biertje achterover en hield zich verder gedeisd. Hij had nog een PR-berichtje of twaalf te schijven voor het weekend. Paeter wendde zich ondertussen tot de drie promovendi.

'Schamen jullie je niet!' preekte de gewezen jezuïet. 'Ik had moeten weten dat jullie erachter zaten, toen jullie zo onschuldig verstoppertje aan het spelen waren, of toen jullie mij de verkeerde richting induwden door de gewaardeerde collega Von Mercy verdacht te maken. Waarom hebben jullie het gedaan, gespuis?!' Krullenbol brak als eerst.

'Het spijt me zo, professor Paeter. Ik werd gedwongen, ik moest het wel doen!' Hij begon te huilen, terwijl drs. Pepper hem pissig aankeek.

'Verrader. Maar goed, je hebt ons nu toch.' Drs. Pepper stond hooghartig op en ijsbeerde door de HSV-kamer. 'Begin dit collegejaar kregen we weer een van die brieven, met de vraag waar ons proefschrift bleef. Godverdomme, alweer! Ditmaal was het niet alleen een waarschuwing, of een chagrijnig kattenbelletje van professor Remia, maar een heus ontslagdreigement. Als we niet voor Kerst 2016 onze dissertaties in zouden leveren, zouden we op de straat komen te staan.'

'Maar dat zou nooit lukken!' viel Kuifje zijn partner-in-crime bij. 'Er zou geen tijd meer overblijven om de krant te lezen. Of pannenkoeken te eten!'

'Inderdaad,' zei drs. Pepper. 'Dus besloten we rigoureuze…'

'Huh?'

'…vergaande maatregelen te nemen. We moesten Greet laten verdwijnen, zij had immers in de hoedanigheid van afdelingsvoorzitter die brief gestuurd.'

'Maar het moest van rector magnificus Timotheus Cherubijnen,' zei Greet de Groot. 'Gelukkig kreeg hij gewetenswroeging en nu is de maatregel van tafel.'

'Dan is alles toch nog goed gekomen,' zei Paeter vrolijk. 'Greet is terug en jullie mogen nog eens twee jaar aan jullie proefschriften werken. Ik snap wel hoe dat is, om te lang aan een boek te werken...' Het gezelschap barstte in lachen uit en de vrijdagmiddagborrel van de HSV verplaatste zich al gauw naar café Het Haantje. Tot in de late uurtjes…

~ FIN ~

Uiteraard vertoont dit verhaal geen enkele gelijkenis met de werkelijkheid. Namen en plaatsen kunnen dan ook niet opgevat worden als bestaande personen en plekken. Enige gelijkenis is puur toevallig en valt niet onder de verantwoordelijkheid van de redactie.

Het Gezegde

Opvallende Quote gehoord van docent of student? Deel 'm met je studiegenoten en mail naar: hintredactie@gmail.com

Tickets en info: gsvexcalibur.nl
GSV-leden: vanaf €5,50
Niet-leden: vanaf €8,50

Kolpinghuis

DE FIRMA

ROGADON
gewoon, waarde toevoegen

Radboud Universiteit